Parlament Europejski
2014-2019

Dokument z posiedzenia

A8-0153/2017

4.4.2017

SPRAWOZDANIE

w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2015, sekcja I – Parlament Europejski
(2016/2152(DEC))

Komisja Kontroli Budżetowej

Sprawozdawca: Dennis de Jong

SPIS TREŚCI

Strona

1. PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 3

2. PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 5

INFORMACJE O PRZYJĘCIU SPRAWOZDANIA W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ 33

GŁOSOWANIE KOŃCOWE IMIENNE W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ . 34

1. PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2015, sekcja I – Parlament Europejski
(2016/2152(DEC))

Parlament Europejski,

– uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2015[1],

– uwzględniając skonsolidowane roczne sprawozdanie finansowe Unii Europejskiej za rok budżetowy 2015 (COM(2016)0475 – C8-0270/2016)[2],

– uwzględniając sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami za rok budżetowy 2015, sekcja I – Parlament Europejski[3],

– uwzględniając sprawozdanie roczne audytora wewnętrznego za rok budżetowy 2015,

– uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące wykonania budżetu za rok budżetowy 2015 wraz z odpowiedziami instytucji[4],

– uwzględniając poświadczenie wiarygodności[5] dotyczące rachunków, jak również legalności i prawidłowości transakcji leżących u ich podstaw przedłożone przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2015 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając art. 314 ust. 10 i art. 318 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002[6], w szczególności jego art. 164, 165 i 166,

– uwzględniając decyzję Prezydium z dnia 16 czerwca 2014 r. w sprawie przepisów wewnętrznych dotyczących wykonania budżetu Parlamentu Europejskiego[7], w szczególności jej art. 22,

– uwzględniając art. 94 i art. 98 ust. 3 Regulaminu oraz załącznik IV do Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0153/2017),

A. mając na uwadze, że przewodniczący przyjął sprawozdanie finansowe Parlamentu za

[1] Dz.U. L 69 z 13.3.2015.
[2] Dz.U. C 380 z 14.10.2016, s. 1.
[3] Dz.U. C 354 z 27.9.2016, s. 1.
[4] Dz.U. C 375 z 13.10.2016, s. 1.
[5] Dz.U. C 375 z 13.10.2016, s. 10.
[6] Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.
[7] PE 422.541/Bur.

rok 2015 w dniu 4 lipca 2016 r.;

B. mając na uwadze, że sekretarz generalny, jako główny delegowany urzędnik zatwierdzający, potwierdził w dniu 24 czerwca 2016 r., iż uzyskał wystarczającą pewność, że zasoby przeznaczone na budżet Parlamentu wykorzystano zgodnie z przeznaczeniem oraz zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami, a wprowadzone procedury kontroli dają niezbędne gwarancje legalności i prawidłowości operacji podstawowych;

C. mając na uwadze, że Trybunał Obrachunkowy stwierdził podczas kontroli, iż w odniesieniu do wydatków administracyjnych oraz pozostałych wydatków w 2015 r. nie odnotował istotnych niedociągnięć w zbadanych sprawozdaniach rocznych z działalności ani w wewnętrznych systemach kontroli instytucji i organów, wymaganych na mocy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012;

D. mając na uwadze, że na mocy art. 166 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 każda instytucja unijna musi podjąć wszelkie właściwe działania w celu uwzględnienia uwag towarzyszących decyzji Parlamentu Europejskiego o udzieleniu absolutorium;

1. udziela swojemu przewodniczącemu absolutorium z wykonania budżetu Parlamentu Europejskiego za rok budżetowy 2015;

2. przedstawia swoje uwagi w poniższej rezolucji;

3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji wraz z rezolucją, która stanowi jej integralną część, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu oraz do zarządzenia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).

2. PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

zawierającej uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2015, sekcja I – Parlament Europejski
(2016/2152(DEC))

Parlament Europejski,

– uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2015, sekcja I – Parlament Europejski,

– uwzględniając art. 94 i art. 98 ust. 3 Regulaminu oraz załącznik IV do Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0153/2017),

A. mając na uwadze, że w poświadczeniu sporządzenia sprawozdania końcowego księgowy Parlamentu Europejskiego (zwanego dalej „Parlamentem”) stwierdził, iż uzyskał wystarczającą pewność co do prawdziwości i rzetelności zawartych w tym sprawozdaniu informacji na temat sytuacji finansowej Parlamentu we wszystkich istotnych aspektach oraz że nie pojawiły się żadne kwestie mogące wywołać zastrzeżenia;

B. mając na uwadze, że zgodnie ze zwyczajową procedurą przesłano 129 pytań do administracji Parlamentu, a otrzymane pisemne odpowiedzi zostały publicznie omówione przez Komisję Kontroli Budżetowej w obecności wiceprzewodniczącego odpowiedzialnego za budżet, sekretarza generalnego i audytora wewnętrznego;

C. mając na uwadze, że kontrola – w szczególności w postaci procedury udzielania absolutorium za dany rok – jest konieczna, aby dopilnować, by administracja Parlamentu i jego polityczni przywódcy byli rozliczani przed obywatelami Unii; mając na uwadze, że jakość, wydajność i skuteczność zarządzania finansami publicznymi stale wymagają poprawy; mając na uwadze, że zasady budżetowania zadaniowego i dobrego zarządzania zasobami ludzkimi powinny być podstawowym elementem wykonania budżetu;

Nadzór nad zarządzaniem budżetem i finansami przez Parlament

1. zwraca uwagę, że na formalny system nadzoru nad zarządzaniem budżetem i finansami przez Parlament składają cztery główne elementy:

   a) poświadczenie sprawozdania końcowego przez księgowego Parlamentu;

   b) roczne sprawozdania audytora wewnętrznego i jego opinia w sprawie wewnętrznego systemu kontroli;

   c) ocena wydatków administracyjnych i pozostałych wydatków wszystkich instytucji unijnych, w tym Parlamentu, przez ich audytora zewnętrznego – Trybunał Obrachunkowy (zwany dalej „Trybunałem”); oraz

   d) procedura udzielania absolutorium przygotowywana przez Komisję Kontroli Budżetowej, skutkująca decyzją Parlamentu w sprawie udzielenia swojemu przewodniczącemu absolutorium z wykonania budżetu;

2. odnotowuje, że roczne sprawozdanie audytora wewnętrznego zawiera ustalenia wynikające z konkretnych czynności kontrolnych; ma na celu poprawę zarządzania budżetem i finansami, nie zapewnia jednak kompleksowego obrazu zarządzania budżetem i finansami przez Parlament; podobnie zauważa, że sprawozdanie Trybunału przedstawia wyniki zalewie niewielkiej próbki operacji Parlamentu (16 operacji);

3. rozumie, że zasadniczo niski poziom błędu, jeśli chodzi o wydatki administracyjne, może wyjaśniać fakt, że Trybunał poświęca transakcjom Parlamentu stosunkowo mało uwagi;

4. podkreśla jednak, że nawet jeśli poziom błędu jest niezwykle niski, to ryzyko utraty reputacji jest stosunkowo wysokie, biorąc pod uwagę, iż tego rodzaju błędy w zakresie finansów i budżetu mogłyby wpłynąć negatywnie na wizerunek instytucji;

5. stwierdza ponadto, że – ze względu na upowszechnienie się w ostatnim czasie poczucia, że należy wprowadzić budżetowanie wynikowe – udzielania absolutorium nie należy ograniczać do wykrywania nieprawidłowości, ale powinno się w nim także uwzględnić pomiar wykonania konkretnych zadań i wyników, co również jest szczególnie istotne w przypadku Parlamentu, gdyż brak wyników bezpośrednio odbija się na reputacji instytucji;

6. zauważa, że w związku z powyższym prace podjęte przez Parlament w ramach procedury udzielania absolutorium stanowią możliwość bardziej gruntownej analizy sprawozdań finansowych służb Parlamentu;

Sprawozdanie finansowe Parlamentu

7. zauważa, że ostateczna kwota środków w budżecie Parlamentu na rok 2015 wyniosła 1 794 929 112 EUR, tj. 19,78 % środków w dziale V wieloletnich ram finansowych[1] przeznaczonych na wydatki administracyjne wszystkich instytucji unijnych w 2015 r., i w

[1] Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013, z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014-2020.

stosunku do budżetu w 2014 r. (1 755 631 742 EUR) kwota ta wzrosła o 2,2 %;

8. zauważa, że całkowita kwota dochodów zaksięgowanych na dzień 31 grudnia 2015 r. wynosiła 176 367 724 EUR (2014 r.: 174 436 852 EUR), w tym 27 988 590 EUR dochodu przeznaczonego na określony cel (2014 r.: 26 979 032 EUR);

9. zwraca uwagę, że 71 % łącznej kwoty zobowiązań przeznaczono na cztery rozdziały: rozdział 10 („Członkowie instytucji”), rozdział 12 („Urzędnicy i pracownicy tymczasowi”), rozdział 20 („Budynki i koszty dodatkowe”) oraz rozdział 42 („Wydatki związane z asystentami posłów”); zauważa, że wskazuje to, iż wydatki Parlamentu charakteryzuje duża ciągłość w odniesieniu do głównej części związanej z uposażeniem posłów i personelu dostosowywanym zgodnie z regulaminem i innymi zobowiązaniami umownymi;

10. odnotowuje następujące dane liczbowe, na podstawie których zostały zamknięte rachunki Parlamentu za rok budżetowy 2015:

a) Dostępne środki (EUR)	
środki na 2015 r.:	1 794 929 112
środki przeniesione nieautomatycznie z roku budżetowego 2014:	–
środki przeniesione automatycznie z roku budżetowego 2014:	277 911 825
środki odpowiadające dochodowi przeznaczonemu na określony cel na 2015 r.:	27 988 590
środki przeniesione odpowiadające dochodowi przeznaczonemu na określony cel z 2014 r.:	106 077 150
Ogółem:	2 206 906 677
b) Wykorzystanie środków w roku budżetowym 2015 (EUR)	
zobowiązania:	2 176 992 756
dokonane płatności:	1 770 807 099
środki przeniesione automatycznie, w tym środki wynikające z dochodu przeznaczonego na określony cel:	392 379 176
środki przeniesione nieautomatycznie:	–
środki anulowane:	43 720 402
c) Wpływy do budżetu (EUR)	
otrzymane w 2015 r.:	176 367 724
d) Całkowity bilans na dzień 31 grudnia 2015 r. (EUR)	1 511 058 599

11. zauważa, że w 2015 r. zobowiązania zaciągnięto na 99,1 % środków z budżetu Parlamentu, a stopa anulowania wyniosła 0,9 %, oraz że – podobnie jak w poprzednich latach – osiągnięto bardzo wysoki wskaźnik wykonania budżetu;

12. zwraca uwagę, że środki anulowane wyniosły ogółem 41 422 684 EUR, przy czym

większość dokonanych anulowań dotyczyła płac oraz wydatków związanych z budynkami;

13. zauważa, że przesunięcie niewykorzystanych środków niezróżnicowanych wyniosło 71 000 000 EUR, co stanowi 4 % łącznych środków przesuniętych z pozycji na środki tymczasowe i z innych źródeł, tak aby zasilić budżet na opłaty za użytkowanie budynku im. Konrada Adenauera w Luksemburgu; wzywa, aby polityka Parlamentu dotycząca budynków została sformułowana w sposób dostatecznie przejrzysty w ramach strategii budżetowej; uważa, że poziom przesunięcia niewykorzystanych środków niezróżnicowanych jest bardzo wysoki; jest głęboko przekonany, że skuteczne zarządzanie budżetem powinno zmniejszyć to przesunięcie do minimum; w związku z tym zwraca się do Trybunału o opracowanie sprawozdania na temat polityki Parlamentu dotyczącej budynków;

Opinie Trybunału Obrachunkowego na temat wiarygodności rozliczeń za rok 2015 oraz legalności i prawidłowości transakcji leżących u ich podstaw

14. zwraca uwagę, że z ogółu dowodów kontroli wynika, że w wydatkach w dziale „Administracja” nie wystąpił istotny poziom błędu, ale w odniesieniu do siedmiu błędów kwantyfikowalnych szacowany poziom błędu w dziale 5 WRF („Administracja”) wynosi 0,6 % (wzrost w porównaniu do 0,5 % w 2014 r.);

15. jest bardzo zaniepokojony ustaleniem Trybunału, że spośród 151 zbadanych transakcji wszystkich instytucji unijnych 22 transakcje (14,6 %) były obarczone błędem; zauważa jednak, że z tych 22 transakcji tylko siedem błędów zostało określonych ilościowo, a więc miało skutki finansowe, prowadząc w efekcie do szacunkowego poziomu błędu w wysokości 0,6 %;

16. odnotowuje ponadto szczegółowe ustalenia dotyczące Parlamentu zawarte w rocznym sprawozdaniu Trybunału za 2015 r.; zwraca uwagę, że Trybunał stwierdził niedociągnięcia w zakresie kontroli zatwierdzania i dokonywania wydatków, które miały miejsce w 2014 r.; dotyczyły one tylko jednej na szesnaście transakcji Parlamentu, które zostały zbadane w powiązaniu z działaniami grup politycznych, a wspomniane niedociągnięcia zostały rozliczone w 2015 r.;

17. odnotowuje odpowiedzi udzielone Trybunałowi przez Parlament w ramach postępowania kontradyktoryjnego; zwraca się do Trybunału o informowanie właściwej komisji parlamentarnej o stanie wdrażania jego zaleceń dotyczących zapewnienia lepszych wytycznych oraz przeglądu istniejących ram kontroli wykorzystania środków budżetowych przydzielonych grupom politycznym;

Sprawozdanie roczne audytora wewnętrznego

18. odnotowuje, że na jawnym posiedzeniu właściwej komisji z audytorem wewnętrznym w dniu 30 stycznia 2017 r. audytor wewnętrzny przedstawił swoje sprawozdanie roczne i wyjaśnił, że w 2015 r. przyjął sprawozdania dotyczące następujących zagadnień:

   – nadzór przekrojowy nad działaniami otwartymi ujętymi w sprawozdaniach z audytu wewnętrznego,

– kodeks postępowania w kwestii wielojęzyczności,

– pomiar wydajności na szczeblu operacyjnym i efektywności systemów informatycznych,

– system zarządzania finansowego,

– procedura windykacji długów,

– zarządzanie ciągłością działania,

– inwentaryzacja infrastruktury centrum danych i zarządzanie zewnętrznym zasobem wiedzy;

19. odnotowuje i wspiera opinie audytora wewnętrznego w odniesieniu do konieczności:

– przygotowania odpowiednio umotywowanego wniosku dotyczącego uaktualnienia kodeksu postępowania w kwestii wielojęzyczności w odniesieniu do usług tłumaczenia ustnego, który zawierałby przepisy dotyczące planowania posiedzeń związanych z rozmowami trójstronnymi;

– poprawy ram regulacyjnych dotyczących posiedzeń z obsługą w zakresie tłumaczeń ustnych, obejmującej: lepszego dostosowania istniejących zbiorów norm; środków służących bardziej równomiernemu rozłożeniu zapotrzebowania na cały tydzień oraz wskazaniu i wypełnieniu niewystarczająco wykorzystywanych przedziałów czasowych; podkreśla konieczność zmniejszenia liczby posiedzeń odwoływanych na krótko przed ich rozpoczęciem, co w konsekwencji prowadzi do wzrostu niewłaściwej alokacji zasobów;

– sformułowania odpowiednich kryteriów oraz określania orientacyjnych progów wszczęcia procedur prawnych oraz umorzenia wierzytelności oraz przedkładania ich do zatwierdzenia głównemu delegowanemu urzędnikowi zatwierdzającemu;

– utworzenia odpowiedniego schematu zarządzania i polityki (w tym wytycznych instytucjonalnych i rozwiązań praktycznych) w zakresie zarządzania ciągłością działania;

20. zwraca uwagę, że na koniec 2015 r., po kolejnych kontrolach następczych pozostały otwarte cztery działania z zakresu przeglądu ram kontroli wewnętrznej, wszystkie o umiarkowanym ryzyku, z których jedno ma termin realizacji odroczony do 2017 r., w kontekście nowego systemu zarządzania finansowego Parlamentu; wzywa audytora wewnętrznego do informowania komisji CONT o postępie w realizacji tych działań;

21. zwraca się do kontrolera wewnętrznego, aby przedstawiając swoje sprawozdanie roczne, zwrócił większą uwagę na te kwestie, w których zauważył uchybienia lub nieprawidłowości, oraz na wdrożenie środków umożliwiających ocenę skuteczności i wyników; zwraca się również o informowanie o monitorowaniu, ocenie i zastosowanych rozwiązaniach problemów, które wykrył w ramach wykonywania swoich uprawnień;

Działania w następstwie rezolucji w sprawie absolutorium za rok 2014

22. odnotowuje pisemne odpowiedzi udzielone komisji CONT w dniu 20 października 2016 r. w związku z rezolucją w sprawie udzielenia absolutorium za rok 2014 oraz wystąpienie sekretarza generalnego na temat poszczególnych kwestii i wniosków dotyczących rezolucji Parlamentu w sprawie udzielenia absolutorium za rok 2014 oraz wymianę poglądów z posłami, która po nim nastąpiła; ubolewa jednak, że wiele z tych wniosków nie miało żadnych działań następczych i że nie podano żadnej przyczyny ani uzasadnienia tego faktu; podkreśla znaczenie możliwości częstszych dyskusji z sekretarzem generalnym w komisji CONT w sprawach dotyczących budżetu Parlamentu i jego wykonania;

23. zauważa brak spójności między datą przedstawienia projektu sprawozdania w sprawie absolutorium Parlamentu a terminem, w którym możliwe było zadanie pytań dodatkowych sekretarzowi generalnemu; zwraca się do sekretarza generalnego o udzielenie odpowiedzi na pytania dodatkowe przed upływem terminu zgłaszania poprawek oraz w razie konieczności przed przeprowadzeniem głosowania w komisji;

Absolutorium dla Parlamentu za rok 2015

24. odnotowuje wymianę poglądów między wiceprzewodniczącym odpowiedzialnym za budżet, sekretarzem generalnym i komisją CONT w obecności członka Trybunału i audytora wewnętrznego, która odbyła się w dniu 30 stycznia 2017 r.;

25. wyraża zadowolenie z powodu zobowiązania administracji Parlamentu do ciągłej poprawy wyników pracy wszystkich służb Parlamentu ze szczególnym naciskiem na efektywność, a jednocześnie jest zdania, że w niektórych przypadkach wdrożenie zmian zajmuje zbyt wiele czasu;

26. stwierdza, że koszt utrzymania Parlamentu wynosi ok. 3,60 EUR na jednego obywatela na rok i nie ma on podstaw do obaw w przypadku porównania z innymi systemami parlamentarnymi, tym bardziej iż jedna trzecia wspomnianych kosztów dotyczy warunków ramowych (wielojęzyczność i miejsca pracy), na które Parlament Europejski ma ograniczony wpływ, a które w tej formie nie znajdują zastosowania w innych parlamentach;

27. zauważa jednak, że nacisk kładziony na budżetowanie zadaniowe w poszczególnych dyrekcjach generalnych jest różny, przy czym np. w Dyrekcji Generalnej ds. Finansów (DG FINS) jest ono dobrze rozwinięte, w pozostałych strukturach administracji natomiast wciąż podejmuje się zaledwie przymiarki w tym kierunku; apeluje do sekretarza generalnego o dopilnowanie, by w całej administracji wyznaczono jednoznaczne i mierzalne cele, a także by monitorowano ich osiąganie;

28. przyjmuje do wiadomości odpowiedź sekretarza generalnego na temat dostępności aplikacji ePetition dla posłów i ogółu odbiorców, jak również sprawozdania Wydziału Prawnego; zwraca się do sekretarza generalnego o udzielanie informacji w sprawie działań następczych w stosunku do zaleceń Wydziału Prawnego;

29. z zadowoleniem przyjmuje nacisk, jaki kładzie się w administracji na zrównoważenie, zwłaszcza w kontekście procedur udzielania zamówień publicznych; zauważa jednak, że

wraz z wejściem w życie nowej dyrektywy w sprawie zamówień publicznych[1]pojawiła się możliwość zwiększania wagi kryteriów związanych ze zrównoważeniem społecznym i środowiskowym względem kryterium najniższej ceny;

30. wzywa sekretarza generalnego do przedłożenia planu działania dotyczącego stosowania kryteriów odnoszących się zrównoważenia w procedurach zamówień publicznych oraz, w tym kontekście, włączenia oceny wykorzystania zielonych zamówień publicznych jako instrumentu;

31. przyznaje, że według Trybunału koszty rozproszenia geograficznego Parlamentu wynoszą 114 mln EUR rocznie i zauważa że według sprawozdania Foxa-Häfnera z 2013 r. 78 % wszystkich misji personelu Parlamentu objętego regulaminem pracowniczym było podejmowane w bezpośrednim następstwie faktu, że służby Parlamentu są geograficznie rozproszone; przypomina, że skutki środowiskowe tego rozproszenia szacuje się na od 11 000 do 19 000 ton emisji CO2; wzywa Prezydium, by poleciło sekretarzowi generalnemu niezwłoczne opracowanie planu działań służących pozostawieniu jednej siedziby Parlamentu; ponownie wzywa Parlament i Radę do podjęcia kwestii sporządzenia planu na rzecz jednej siedziby, z myślą o długofalowych oszczędnościach, o czym Parlament wspominał w kilku wcześniejszych rezolucjach; jest zdania, że wystąpienie Zjednoczonego Królestwa i konieczność dokonania realokacji agencji europejskich, które obecnie mają tam siedziby, może stanowić doskonałą okazję, aby rozwiązać kilka problemów jednocześnie; wskazuje jednak na zapisy zawarte w art. 341 TFUE, który stanowi, że siedzibę instytucji Unii określa wspólne porozumienie rządów państw członkowskich, a także w protokole nr 6 załączonym do TUE i TFUE, który stanowi, że Parlament Europejski ma siedzibę w Strasburgu; przypomina, że rozwiązanie polegające na ustanowieniu jednej siedziby wymagałoby dokonania zmian w traktacie;

32. przywołuje odpowiedź administracji na pytanie nr 75, udzieloną w ankiecie dotyczącej procedury udzielania absolutorium dla Parlamentu za rok 2013, w której ta powiadamia, iż podjęła decyzję o „zrezygnowaniu z delegacji długoterminowych, [...] co ma przyczynić się do znaczących oszczędności”, wskazuje jednak na istotną sprzeczność objawiającą się w fakcie, iż obecnie na delegacjach długoterminowych przebywa 13 osób; uważa delegacje długoterminowe do miejsca, w którym ta osoba już mieszkała i pracowała, z dodatkiem z tytułu przebywania za granicą oraz diet dziennych, za niezgodne z przepisami oraz wskazuje nań jako zasługujący na krytykę przykład zarządzania pieniędzmi podatników; nalega na konieczność wyjaśnienia okoliczności każdej delegacji długoterminowej, a w szczególności ujawnienia powodów i kosztów takiej delegacji długoterminowej;

33. przypomina, że wszyscy urzędnicy oraz pozostali pracownicy Unii, nawet ci zatrudniani przez gabinety, mają wykonywać swoje obowiązki kierując się wyłącznie interesem Unii, zgodnie z zasadami określonymi w regulaminie pracowniczym; zwraca uwagę, że urzędnicy unijni są opłacani z pieniędzy podatników, które nie są przeznaczone na finansowanie prasy ani innych pracowników mających za zadanie promować krajowe interesy polityczne przewodniczącego; zwraca się do Prezydium o ustanowienie jasnych przepisów w tym zakresie w Regulaminie Parlamentu;

34. przyjmuje do wiadomości decyzję przewodniczącego z dnia 21 października 2015 r., w której zamierzał on dokonywać mianowań na stanowiska kierownicze w Parlamencie z pominięciem procedur, a w szczególności z pominięciem zaproszeń do składania aplikacji; stwierdza, że ta decyzja „nie była zgodna z przepisami” (odpowiedź administracji na ankietę nr 2 komisji CONT); domaga się formalnego odwołania tej decyzji przez przewodniczącego;

35. zauważa, że w dniu 15 grudnia 2015 r. przewodniczący upełnomocnił samego siebie do przyznania członkom gabinetu poza obowiązującymi dodatkami dodatków specjalnych o nieograniczonej wysokości, mimo że regulamin pracy nie przewiduje tego rodzaju dodatków specjalnych; ponownie stawia pytanie o legalność tego pełnomocnictwa oraz ważność dodatków specjalnych; wnioskuje o rozpatrzenie ewentualnego uchylenia decyzji o wprowadzeniu takiego rodzaju dodatku;

Zarządzanie systemem dofinansowania dla grup odwiedzających

36. odnotowuje fakt, że w dniu 24 października 2016 r. Prezydium przyjęło zmienione zasady wypłat dofinansowania dla sponsorowanych grup odwiedzających;

37. wyraża zadowolenie z faktu, że nowe zasady znacznie zmniejszają udział płatności gotówkowych oraz wprowadzają obowiązkowe przelewy elektroniczne, zmniejszając tym samym ryzyko kradzieży oraz uszczerbku na reputacji Parlamentu Europejskiego, przy czym wciąż zapewnia się znaczną elastyczność; popiera zamiar przeprowadzenia przez Prezydium oceny zmienionego systemu po upływie roku od jego wprowadzenia; ubolewa jednak, że asystenci parlamentarni mogą być wyznaczeni do otrzymania płatności na swoje konta osobiste i poświadczania wydatków danej grupy; uważa, iż takie działanie nakłada niepotrzebną odpowiedzialność finansową i prawną dla akredytowanych asystentów parlamentarnych oraz stanowi dla nich potencjalne ryzyko; wzywa Prezydium do priorytetowego ponownego rozważenia tej kwestii;

38. ubolewa, że Parlament udzielił absolutorium swojemu przewodniczącemu w odniesieniu do wykonania budżetu Parlamentu na rok budżetowy 2014 i w ostatniej chwili usunął istotne ustępy, w których postawiano szereg pytań dotyczących działań politycznych przewodniczącego i jego zachowań finansowych podczas wyborów europejskich w 2014 r.;

Rejestr służący przejrzystości i konflikt interesów

39. z zadowoleniem przyjmuje rosnące zainteresowanie Parlamentem i jego administracją w mediach oraz w społeczeństwie; zauważa jednak, że niektórzy dziennikarze mają trudności z uzyskaniem konkretnych informacji, których poszukują; podkreśla, że przejrzystość Parlamentu i jego administracji jest niezbędna w celu zapewnienia legitymacji tej instytucji i że – z bezwzględnym poszanowaniem przepisów dotyczących ochrony danych osobowych – należy poprawić dostęp do informacji;

40. wzywa Prezydium do publikowania na stronie internetowej Parlamentu odpowiednich dokumentów przekazywanych przez sekretarza generalnego w formacie możliwym do odczytu maszynowego, chyba że będzie to niemożliwe z uwagi na charakter zawartych w nich informacji, m.in. przez wzgląd na ochronę danych osobowych;

41. podkreśla potrzebę zwiększenia przejrzystości i przystępności prac wewnętrznych organów decyzyjnych Parlamentu, szczególnie Prezydium; zwraca się o publikowanie w intranecie porządku dnia Prezydium w odpowiednim czasie oraz o znaczące skrócenie terminu publikacji protokołów z posiedzeń; zauważa, że nie ma potrzeby, by oczekiwać na ich przetłumaczenie na wszystkie języki;

42. zwraca się do sekretarza generalnego o przekazanie Prezydium niniejszej rezolucji i wskazanie w szczególności wszystkich punktów, w których wnioskuje się o działanie lub decyzję ze strony Prezydium; zwraca się do sekretarza generalnego o opracowanie planu działania i harmonogramu, który umożliwi Prezydium działania następcze i reakcję na zalecenia przedstawione przez Parlament w ramach rezolucji w sprawie udzielenia absolutorium budżetowego oraz uwzględnienie wyników w rocznym dokumencie podsumowującym; zwraca się do sekretarza generalnego o informowanie w odpowiednim czasie Komisji Budżetowej i Komisji Kontroli Budżetowej o wszystkich przedstawianych Prezydium projektach o znaczącym wpływie na budżet;

43. jest przekonany, że posłowie winni mieć możność korzystania ze strony Parlamentu, aby z możliwie największą przejrzystością informować swój elektorat o własnych działaniach, i w związku z tym zwraca się do sekretarza generalnego o opracowanie systemu, z którego posłowie będą mogli korzystać do publikowania informacji na temat spotkań z przedstawicielami grup interesu; wzywa sekretarza generalnego do niezwłocznego zapewnienia takiej możliwości, o którą wnioskowano już w rezolucji w sprawie absolutorium za 2014 r.;

44. przypomina stanowisko Parlamentu w sprawie dodatku z tytułu kosztów ogólnych, które zostało określone w ust. 36–39 rezolucji Parlamentu w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu za rok 2014; zauważa, że posłowie, którzy wyrażą taką chęć, mają już możliwość wystąpienia o zwrot wydatków związanych z audytem, jako kosztów kwalifikujących się zwrotu w ramach kosztów ogólnych; zachęca Prezydium do przeanalizowania, czy możliwe jest znalezienie opłacalnych ekonomicznie sposobów kontroli wydatków posłów przez administrację Parlamentu, zamiast konieczności zwracania się do audytorów zewnętrznych;

45. zwraca uwagę na niski poziom świadomości wśród posłów, że mają możliwość zwrotu nadwyżki dodatku na wydatki ogólne; zwraca się do sekretarza generalnego, aby priorytetowo potraktował nagłośnienie tej możliwości; wzywa posłów do zwrotu nadwyżki dodatku w momencie wygaśnięcia mandatu;

46. podobnie apeluje do sekretarza generalnego o udostępnienie posłom chcącym publikować na ich osobistych stronach internetowych informacje o dokonywanych dla nich przez Parlament wypłatach innych dodatków, odpowiednich zestawów danych w łatwo edytowalnej formie;

47. apeluje ponadto do sekretarza generalnego o taką samą pomoc dla wszystkich zainteresowanych grup politycznych;

48. zauważa, że w witrynie internetowej Parlamentu są ujawnione liczne dokumenty stanowiące podstawę decyzji o uznaniu europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych, łącznie ze szczegółowymi danymi na temat ostatecznej kwoty

finansowania; wzywa Parlament, aby zwrócił się do Komisji o przedstawienie wniosku w sprawie zmiany obecnego aktu prawnego Unii dotyczącego statutu i finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych[1], w tym bardziej rygorystyczne wymogi w zakresie ustanawiania europejskich fundacji politycznych, tak aby uniknąć nadużyć;

49. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie specjalnego formularza dla sprawozdawców, w którym mogą oni wskazać, które grupy interesu miały wpływ na ich sprawozdania (ślad legislacyjny);

50. ponawia swój apel o przygotowanie przez administrację Parlamentu sprawozdania na temat wykorzystywania pomieszczeń Parlamentu przez grupy interesu oraz inne organizacje zewnętrzne;

51. wyraża zaniepokojenie, że aktualny kodeks postępowania posłów do Parlamentu Europejskiego może wymagać dalszych udoskonaleń w celu zapobiegnięcia konfliktom interesów, ze zwróceniem szczególnej uwagi na:

– dodatkowe, odpłatne zatrudnianie posłów;

– działalność lobbingową byłych posłów skierowaną wobec instytucji europejskich w okresie uprawnienia do pobierania odprawy przejściowej;

– rejestrację deklaracji posłów o braku konfliktu interesów;

– skład i kompetencję komitetu doradczego;

Dyrekcja Generalna ds. Komunikacji

52. z zadowoleniem przyjmuje opracowanie wskaźników pomiaru wyników działalności komunikacyjnej Parlamentu oraz zachęca sekretarza generalnego, by w sprawozdaniu z działalności Parlamentu w 2016 r. poświęcił oddzielną sekcję zagadnieniu skuteczności podejścia opartego na wynikach w dziedzinie komunikacji;

53. wyraża niezadowolenie w związku z obecną strategią komunikacyjną Parlamentu; jest zdania, że istnieje wiele poważnych problemów ze skutecznością i spójnością obecnej strategii, zwłaszcza co do poziomu przydzielonych zasobów, i zwraca się do służb Parlamentu o opracowanie takiej strategii komunikacyjnej, która w sposób skuteczny i opłacalny będzie służyła interesom instytucji;

54. popiera rozmaite programy mające na celu ułatwienie wizyt zarówno dziennikarzy, jak i obywateli – którzy chcą dowiedzieć się więcej o działalności Parlamentu;

55. przypomina w związku z tym apel zawarty w absolutorium za 2014 r., w którym zwrócono uwagę, że witryna Parlamentu pozostaje stosunkowo nieprzyjazna dla użytkowników, trudna w obsłudze i nie korzysta z najnowszych osiągnięć

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1141/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie statusu i finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych, Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 1.

technologicznych, a w związku z tym trudno jest szybko znaleźć w niej poszukiwane informacje; podkreślono również, że z uwagi na znaczenie komunikacji z obywatelami UE, strona internetowa nie przyczyniła się do poprawy wizerunku Parlamentu w oczach ogółu społeczeństwa;

56. wzywa Dyrekcję Generalną ds. Komunikacji (DG COMM) do wprowadzenia wydajniejszej i bardziej przyjaznej dla użytkownika witryny internetowej z lepszą wyszukiwarką internetową, która wzmocni rolę Parlamentu w oczach ogółu społeczeństwa i pozwoli w bardziej bezpośredni sposób odpowiedzieć na potrzeby i interesy obywateli; zauważa, że pomimo przeznaczenia dużych zasobów uzyskano w tej kwestii znikome rezultaty;

57. wyraża swoje obawy co do skuteczności strategii komunikacyjnej Parlamentu; wzywa w tym kontekście do dokonania dogłębnego przeglądu obecnie prowadzonej strategii oraz w szczególności do przyjęcia bardziej aktywnego podejścia wobec osób, które nie są co do zasady zainteresowane działalnością Parlamentu, bądź nawet odnoszą się sceptycznie do jego funkcjonowania; zachęca sekretarza generalnego do opracowania nowej strategii o większym zasięgu, aby dotrzeć również i do takich obywateli, poprzez ułatwianie dostępu do informacji, przeciwstawianie się w odpowiedni sposób bezzasadnym uprzedzeniom w stosunku do Parlamentu, a jednocześnie unikanie niepotrzebnych i kosztownych kampanii reklamowych;

58. podkreśla potrzebę modernizacji misji biur informacyjnych Parlamentu poprzez zoptymalizowanie wykorzystania nowych technologii komunikacyjnych i modeli oraz skorzystanie z ich uprzywilejowanego położenia geograficznego – blisko obywateli – w celu dalszej wzmożenia działań na szczeblu lokalnym, takich jak organizowanie debat z posłami i przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego, z myślą o wysłuchaniu obywateli i współpracy z nimi; podkreśla, że debaty za pośrednictwem internetu i przyciąganie uwagi mediów w wyniku takich wydarzeń powinny przyczyniać się do dalszego zbliżania się do obywateli; zauważa, że koszty utworzenia biur informacyjnych w państwach członkowskich i zatrudnienia ich personelu są nieproporcjonalnie wysokie w porównaniu z kwotami wydawanymi na kluczowe funkcje tych biur; wzywa sekretarza generalnego, aby do końca 2017 r. przedstawił komisji CONT szczegółowe sprawozdanie z działalności i sprawozdanie finansowe dotyczące biur informacyjnych w Brukseli i Strasburgu, ze szczególnym uwzględnieniem tworzonej przez nich wartości dodanej;

59. wyraża zaniepokojenie faktem, że – jak wynika z odpowiedzi na pytania wymagające odpowiedzi pisemnej dotyczące biur informacyjnych Parlamentu działających w poszczególnych państwach członkowskich – większość tych biur na faktyczne osiąganie celów i realizację zadań wydaje zaledwie ułamek swego budżetu operacyjnego, lwią część kosztów stanowią zaś czynsze za wynajem biur, wynagrodzenia pracowników i ich koszty podróży;

60. zachęca sekretarza generalnego, by usprawnić komunikację wewnętrzną pomiędzy rozmaitymi dyrekcjami generalnymi, tak aby np. o opracowaniu nowych istotnych narzędzi, takich jak legislacyjny rozkład jazdy, informowano szerszy krąg osób, zarówno w ramach instytucji unijnych, jak i opinii publicznej;

Nagroda LUX

61. z zadowoleniem przyjmuje wspólną, przeprowadzoną zgodnie z prośbą zgłoszoną w procedurze udzielenia absolutorium na 2013 r., prezentację dla Komisji Kontroli Budżetowej oraz Komisji Kultury i Edukacji dotyczącą wyników badania sondażowego przeprowadzonego w celu ustalenia, na ile nagroda LUX jest popularna oraz jak jest postrzegana w poszczególnych państwach członkowskich;

62. przypomina, że badanie dotyczyło głównie znajomości nagrody filmowej LUX wśród posłów oraz twórców filmowych, podczas gdy nagrodę ufundowano w celu unaocznienia obywatelom przywiązania Parlamentu do wartości konsensualnych takich jak prawa człowieka i solidarność, a także przywiązania do różnorodności kulturowej i językowej;

63. zauważa, że wskaźnik odpowiedzi na badanie sondażowe był niski, wyniósł zaledwie 18 % członków Parlamentu, co odpowiada liczbie 137 posłów ze wszystkich grup politycznych i państw członkowskich i że wśród tych posłów ponad 90 % jest świadomych istnienia nagrody, 75 % jest świadomych jej celów, a ponad 80 % ma pozytywną opinię na jej temat;

64. nie jest przekonany co do metody wyboru, w ramach której to posłowie decydują zarówno o nominacjach, jak i wyłonieniu ostatecznego laureata nagrody, i zachęca Prezydium do przedstawienia sprawozdania na temat alternatywnych modeli służących osiągnięciu pożądanych rezultatów, na przykład przez wspieranie podobnej inicjatywy podejmowanej przez same organizacje zrzeszające twórców filmowych;

65. zauważa, że choć w kolejnych latach liczba widzów wzrosła, 43 000 osób w całej Unii to wciąż bardzo niska frekwencja i zastanawia się, czy istnienie nagrody Lux jest uzasadnione;

Dom Historii Europejskiej

66. wyraża ubolewanie z powodu kolejnych przesunięć otwarcia Domu Historii Europejskiej, które było pierwotnie zaplanowane na marzec 2016 r., następnie przełożone na wrzesień, a potem na listopad 2016 r., a obecnie jest planowane na dzień 6 maja 2017 r.;

67. z zaniepokojeniem odnotowuje toczące się dyskusje o charakterze jego tymczasowych wystaw; zadaje pytanie, czy podejmowanie decyzji o treści wystaw w Domu Historii Europejskiej nie powinno należeć wyłącznie do kompetentnych organów muzeum;

68. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że Dom Historii Europejskiej według prognoz spodziewa się 250 000 odwiedzających rocznie; zwraca uwagę, że roczne koszty działalności tej struktury szacuje się na 13,3 mln EUR; wyraża zaniepokojenie nadmiernymi kosztami działalności w stosunku do liczby zwiedzających, biorąc pod uwagę, że Parlament w 2015 r. przyjął 326 080 zwiedzających, a koszty operacyjne wyniosły zaledwie 4,3 mln EUR;

69. zwraca się do Prezydium o rozważenie przyjęcia bardziej międzyinstytucjonalnej strategii zarządzania Domem Historii Europejskiej i zbadania możliwości dalszej współpracy z innymi instytucjami Unii, przede wszystkim z Komisją i Radą;

70. przyjmuje z zadowoleniem decyzję Komisji, by dofinansować działalność Domu Historii Europejskiej w kwocie 800 000 EUR rocznie; uważa jednakże, że Komisja powinna mieć większy udział w szacowanych rocznych kosztach działalności;

Dyrekcja Generalna ds. Personelu (DG PERS)

71. zauważa, że na dzień 31 grudnia 2015 r. Sekretariat zatrudniał łącznie 5 391 urzędników i innych pracowników tymczasowych (wzrost o 96 osób w porównaniu do stanu na 31 grudnia 2014 r.), a grupy polityczne zatrudniały łącznie 771 urzędników oraz pracowników tymczasowych (wzrost o 26 osób w porównaniu do stanu na 31 grudnia 2014 r.); Dyrekcja Generalna ds. Personelu była odpowiedzialna za 9 402 członków personelu (wzrost o 467 osób w porównaniu do stanu na 31 grudnia 2014 r.), przy czym liczba ta obejmuje pracowników kontraktowych;

72. zwraca uwagę, że w związku z przeglądem regulaminu pracowniczego w 2014 r. oraz zgodnie z aktualnymi WRF na okres 2014-2020, na dzień 1 stycznia 2015 r. z planu zatrudnienia usunięto 47 stanowisk, pozostawiając w nim łącznie 6 739 stanowisk, z czego 5 723 (84,9 %) przypadało na Sekretariat, a 1 016 (15,1 %) na grupy polityczne; według stanu na dzień 31 grudnia 2015 r. 4,9 % stanowisk w Sekretariacie było nieobsadzone, w porównaniu do 9,6 % na koniec 2014 r.

73. wyraża zadowolenie z faktu, że zwiększyła się równowaga płci na stanowiskach dyrektorów generalnych, z 18,2 % / 81,8 % w 2014 r. do 33,3 % / 66,7 % w 2015 r., ale zauważa, że równowaga płci na stanowiskach dyrektorów zmalała z 34 % / 66 % w 2014 r. do 31,1 % / 68,9 % w 2015 r. zauważa, że równowaga płci na stanowiskach kierowników działów nadal się zwiększa, z 30 % / 70 % na koniec 2014 r. do 31,2 % / 68,8 % na koniec 2015 r.; podkreśla, że wciąż utrzymuje się dysproporcja płci na stanowiskach kierowniczych, a wprowadzenie programu równości szans dotyczącego tych stanowisk stanowi najwyższy priorytet;

74. wyraża zaskoczenie, że w skład komitetu doradczego ds. powoływania wyższych urzędników wchodzą wyłącznie członkowie kadry zarządzającej wyższego szczebla i zachęca sekretarza generalnego do włączenia w skład komitetu przedstawiciela organizacji pracowniczej;

75. podkreśla, że równowaga geograficzna, czyli związek między liczbą pracowników danej narodowości a liczebnością obywateli państw członkowskich, z których pochodzą, powinna nadal pozostać ważnym elementem zarządzania zasobami, zwłaszcza w odniesieniu do państw członkowskich, które należą do Unii od 2004 r., z zadowoleniem przyjmuje zatem fakt, że Parlament osiągnął równowagę w kwestii wyważonego składu urzędników z państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej przed 2004 r. i po nim; zwraca jednak uwagę, że urzędnicy z tych państw członkowskich nadal stanowią jedynie 3 % pracowników na wyższych stanowiskach administracyjnych (grupy AD12–16) w trzech miejscach pracy, podczas gdy udział ludności tych państw w populacji całej Unii wynosi 21 %, i że w tej kwestii nadal oczekuje się na poprawę sytuacji;

76. rozumie, że w pewnych rodzajach działalności, takich jak prowadzenie stołówki czy sprzątanie, outsourcing okazał się najczęściej wybieranym przez Parlament rozwiązaniem, a wskutek tego w niektórych dyrekcjach generalnych liczba personelu zewnętrznego

obecnego w pomieszczeniach Parlamentu może nawet przewyższać liczbę urzędników;

77. zauważa jednak, że takie decyzje o wyborze outsourcingu nie mogą stanowić uzasadnienia dla zatrudniania całego personelu zewnętrznego, a np. w przypadku Dyrekcji Generalnej ds. Innowacji i Wsparcia Technologicznego DG ITEC) proporcje między liczebnością personelu zewnętrznego a urzędników są trudne do wyjaśnienia;

78. wyraża opinię, że personelu zewnętrznego nie należy wykorzystywać do kompensowania redukcji liczby etatów uzgodnionej w kontekście przeglądu regulaminu pracowniczego z 2014 r. oraz obecnych WRF;

79. przyjmuje do wiadomości odpowiedzi sekretarza generalnego na temat warunków stosowanych przez Parlament w ramach zatrudnienia pracowników przedsiębiorstw zewnętrznych; podkreśla, że administracja musi uważnie i systematycznie sprawdzać, czy ci usługodawcy ściśle przestrzegają przepisów dotyczących zatrudnienia, bezpieczeństwa, praw socjalnych itp. całego personelu zewnętrznego pracującego w pomieszczeniach Parlamentu, m.in. personelu stołówki, personelu sprzątającego, konserwatorów itp.; zwraca się do Parlamentu o utworzenie mechanizmów regularnego ostrzegania i kontroli, które umożliwią zapobieganie zaniedbaniom, nadużyciom lub przestępstwom oraz ich wykrywanie, zarówno w przypadkach pojedynczych, jak i systematycznych, aby można było natychmiast wszczynać przewidziane środki działania;

80. zaznacza, że zakończył się nabór wewnętrznych służb bezpieczeństwa Parlamentu i trwa nabór na kierowców pojazdów służby wewnętrznej; zwraca się z prośbą do sekretarza generalnego, aby złożył sprawozdanie komisji CONT zawierające spostrzeżenia z tym związane oraz informacje dotyczące ewentualnie poczynionych oszczędności;

81. zauważa z niepokojem, że personel stołówki nie otrzymuje wynagrodzeń adekwatnie do liczby godzin w umowie w tygodniach pracy zamiejscowej posłów, np. w tygodniach pracy w okręgach wyborczych lub podczas sesji plenarnych w Strasburgu, a wielu z nich jest zmuszonych do pracy w zmniejszonym wymiarze czasu ze szkodą dla ich kariery zawodowej i dochodów; apeluje do sekretarza generalnego o wypracowanie w drodze negocjacji z podmiotem obsługującym stołówkę rozwiązania gwarantującego tym pracownikom regularność godzin pracy i wynagrodzenia co tydzień;

82. zauważa, że na koniec 2015 r. w Parlamencie pracowało 1813 akredytowanych asystentów parlamentarnych, w porównaniu do 1686 w roku 2014; apeluje o szczególne uwzględnienie praw akredytowanych asystentów parlamentarnych, których umowy są bezpośrednio powiązane z mandatami posłów, których wspomagają, mając na uwadze, że akredytowani asystenci parlamentarni są pracownikami statutowymi podpisującymi umowę o pracę z Parlamentem, natomiast asystenci lokalni są objęci odrębnymi przepisami krajowymi;

83. ubolewa, że przed końcem roku 2016 nie przedstawiono komisji CONT sprawozdania oceniającego stosowanie regulaminu pracowniczego w stosunku do akredytowanych asystentów parlamentarnych, zgodnie z wnioskiem w rezolucji w sprawie udzielenia absolutorium za 2014 r., i że nie przedstawiono go do tej pory;

84. zwraca uwagę, że w przypadkach molestowania lub sygnalizowania nieprawidłowości akredytowani asystenci parlamentarni znajdują się w szczególnie trudnym położeniu, ponieważ ich stosunek pracy oparty jest na wzajemnym zaufaniu między posłami a ich asystentami; ewentualna utrata zaufania stanowi sama z siebie przyczynę rozwiązania umowy o pracę; ponadto jeżeli poseł jest zmuszony złożyć mandat z powodu utraty dobrego imienia na skutek popełnienia przestępstwa kryminalnego lub naruszenia prawa w inny sposób, zazwyczaj oznacza to jednoczesne rozwiązanie umowy z jego/jej asystentami; w związku z tym apeluje o niezwłoczne zwiększenie reprezentacji akredytowanych asystentów parlamentarnych w składzie komitetu doradczego ds. molestowania, przy zapewnieniu równowagi płci, o co wnioskowano już przy okazji absolutorium za lata 2013 i 2014; wzywa Prezydium do przypisania odpowiednich środków na pokrycie kosztów podróży i pobytu skarżących się asystentów parlamentarnych, którzy często nie dysponują niezbędnymi środkami, aby przyjechać do Brukseli w celu osobistego przedstawienia swojej sprawy komitetowi ds. molestowania; wzywa również do stworzenia możliwości uwzględnienia finansowych środków wyrównawczych dla asystentów parlamentarnych przy kolejnym przeglądzie regulaminu pracowniczego w celu zapewnienia równego traktowania asystentów parlamentarnych i uznania ich szczególnego narażenia na przypadki molestowania lub sygnalizowania nieprawidłowości;

85. z zadowoleniem przyjmuje zamiar administracji, aby uruchomić proces dostosowania zryczałtowanych diet dla delegacji do Strasburga otrzymywanych przez asystentów parlamentarnych, które są znacznie niższe niż diety urzędników; podkreśla, że dostosowanie to powinno być oparte na przejrzystej metodzie obliczeń i bezpośrednio powiązane z niedawną korektą w górę diet i pułapów dotyczących kosztów zakwaterowania dla urzędników; podkreśla również, że należy wprowadzić automatyczną indeksację diet w perspektywie przyszłych zmian;

86. ubolewa, że Prezydium nie odpowiedziało na wnioski przedstawione przez Parlament w rezolucjach dotyczących absolutorium za lata 2013 i 2014, w których zwracano się o przyznanie asystentom parlamentarnym tych samych diet co pozostałym urzędnikom; jednocześnie podkreśla, że obowiązujące pułapy zwrotu kosztów podróży służbowych dla akredytowanych asystentów parlamentarnych nie były dostosowywane od 2009 r. oraz że rozbieżności między akredytowanymi asystentami parlamentarnymi i pozostałym personelem dalej wzrosły do co najmniej 40% po wprowadzeniu nowych pułapów zatwierdzonych przez Radę dnia 9 września 2016 r. i stosowanych od 10 września 2016 r. do tej pory wyłącznie w odniesieniu do urzędników; w związku z tym apeluje do Prezydium o podjęcie niezbędnych działań, aby zlikwidować te nierówności;

87. głęboko ubolewa nad faktem, że okres zatrudnienia asystentów parlamentarnych w przypadku śmierci lub rezygnacji posła, z którym dany asystent współpracuje, ustaje z końcem danego miesiąca kalendarzowego; podkreśla, że może to oznaczać, że asystent parlamentarny może nie mieć nawet jednodniowego okresu wypowiedzenia, jeśli kadencja posła kończy się w ostatnim dniu danego miesiąca; taka sytuacja jest niedopuszczalna i powinna zostać rozwiązana przy okazji następnej zmiany regulaminu pracowniczego przez przyporządkowanie okresom wypowiedzenia konkretnych przedziałów czasu, na przykład czterech tygodni, zamiast określania terminu na koniec miesiąca kalendarzowego; ponadto wzywa Prezydium do szybkiego wprowadzenia

tymczasowych środków, które mogłyby zapewnić prowizoryczne rozwiązanie tego problemu zanim zostanie wprowadzona zmiana do regulaminu;

88. wyraża zaniepokojenie z powodu rzekomej praktyki ze strony posłów, polegającej na nielegalnym zobowiązywaniu asystentów parlamentarnych do odbycia delegacji, w szczególności do Strasburga, bez oficjalnych zleceń delegacji, w którym to przypadku nie są pokrywane koszty delegacji lub koszty podróży; est zdania, że taka praktyka stwarza pole do nadużyć: jeśli asystenci parlamentarni podróżują bez oficjalnego zlecenia delegacji, muszą oni nie tylko opłacić koszty we własnym zakresie, ale również nie są oni objęci ubezpieczeniem pracowniczym; wzywa Prezydium do zapewnienia właściwego przestrzegania regulaminu pracowniczego i nakładania kar na posłów naruszających przepisy;

89. zauważa, że stażyści płacą ze zniżką w wysokości 0,50 EUR za dania główne we wszystkich restauracjach samoobsługowych w Brukseli i Luksemburgu oraz 0,80 EUR w Strasburgu;
jednakże, mając na uwadze średnią wysokość wynagrodzeń, jakie oni otrzymują, oraz wysokie ceny mające zastosowanie od dwóch lat, uważa, że wspomniane zniżki nie są wystarczające, aby mieć jakiekolwiek znaczenie dla budżetu stażysty; zwraca się do sekretarza generalnego o zastosowanie obniżki cen odpowiedniej do ich dochodów;

90. wzywa Prezydium do zagwarantowania ochrony socjalnej i prawa do świadczeń emerytalnych asystentom parlamentarnym, którzy pracowali nieprzerwanie przez dwie ostatnie kadencje Parlamentu; w związku z tym zachęca administrację do przedstawienia wniosku uwzględniającego decyzję dotyczącą przeprowadzenia wcześniejszych wyborów w 2014 r. oraz czas przeznaczony na procedurę rekrutacji przy obliczaniu dziesięcioletniego okresu służby wymaganego w regulaminie pracowniczym;

91. wzywa Konferencję Przewodniczących o ponowne rozważenie możliwości, aby asystenci parlamentarni, w pewnych okolicznościach, które powinny zostać ustalone, mogli towarzyszyć posłom w oficjalnych delegacjach i misjach Parlamentu, o co wnioskowało już kilku posłów;

92. wzywa sekretarza generalnego i Prezydium do zbadania i rozwiązania problemów wynikających głównie z ostatnich zmian w zakresie umów z asystentami parlamentarnymi (takich jak opóźnienia w podpisywaniu umów, przerywanie umów, przedterminowe wybory europejskie itd.), które mogą mieć poważne konsekwencje dla nabycia praw pracowniczych przez asystentów w przyszłości; zwraca się do przedstawicieli asystentów parlamentarnych, aby zaangażowali się w poszukiwanie rozwiązań;

93. zwraca uwagę, że w 2015 r. zakończyło służbę 154 pracowników, z czego 126 pracowników przeszło na emeryturę, 13 pracowników przeszło na rentę inwalidzką, 9 pracowników zrezygnowało z pracy i 6 pracowników zmarło; zachęca sekretarza generalnego do ścisłego stosowania art. 16 akapit czwarty regulaminu pracowniczego dotyczącego potencjalnego konfliktu interesów po zakończeniu służby w Parlamencie, w szczególności w przypadkach rezygnacji, ponieważ rzuca się w oczy, że nie opublikowano żadnych informacji o ewentualnych konfliktach interesów;

94. z zaniepokojeniem zauważa, że nie poczyniono żadnych szczególnych ustaleń

dotyczących pracowników na wypadek wyjścia z Unii przez państwo członkowskie; mając na względzie, że kwestia ta dotyczy wszystkich instytucji europejskich, zachęca sekretarza generalnego do podjęcia rozmów z Komisją w celu zapewnienia, by pracownicy posiadający obywatelstwo brytyjskie nie zostali pokrzywdzeni przez Brexit i aby ich ustawowe, umowne i nabyte prawa były w pełni chronione;

95. wzywa do skuteczniejszej organizacji szkoleń, tak by były one dostosowane do konkretnych potrzeb asystentów parlamentarnych; dotyczy to w szczególności administracji, która powinna uwzględnić kalendarz prac Parlamentu i posłów do PE oraz określić odpowiednio dostosowane harmonogramy i konkretne tematy;

96. zwraca uwagę, że 43 % personelu Parlamentu uważa, że praca zdalna może spowodować wzrost zadowolenia z pracy; podkreśla, że Parlament jest jedyną instytucją, która nie wprowadziła pracy zdalnej i elastycznego czasu pracy do swojego systemu pracy, gdy tymczasem oba te narzędzia stosuje się od lat w większości pozostałych instytucji, w szczególności w Komisji Europejskiej, czego potwierdzonym wynikiem jest wzrost produktywności i poprawa jakości życia pracowników; przyjmuje do wiadomości, że Parlament wprowadził pracę zdalną jako okazjonalną formę zatrudnienia w październiku zeszłego roku; zwraca się do sekretarza generalnego o informowanie o wprowadzaniu tego narzędzia wszystkich zainteresowanych służb, łącznie z posłami i ich asystentami; prosi również, aby system elastycznego czasu pracy został jak najprędzej włączony do możliwości zatrudnienia w Parlamencie;

97. wzywa Parlament do zmiany przepisów regulujących staże oferowane przez posłów do PE i grupy polityczne w celu poprawy sytuacji praktykantów i stażystów w Parlamencie, w tym zapewnienia godnego wynagrodzenia, zdefiniowania ram czasowych stażu oraz programów praktyk;

Dyrekcja Generalna ds. Finansów

Zamówienia udzielone przez Parlament

98. z zadowoleniem zauważa, że Parlament publikuje na swojej witrynie internetowej pełną roczną listę wszystkich tych wykonawców, którym udzielono zamówień o wartości przekraczającej 15 000 EUR i że ta lista zawiera nazwy i adresy tych wykonawców, wskazanie rodzaju i przedmiotu zamówienia, czasu trwania, wartości, procedury oraz właściwej dyrekcji generalnej;

99. zwraca uwagę, że lista ta wykracza poza wymogi przejrzystości określone w rozporządzeniu finansowym UE; zachęca wszystkie instytucje unijne do udostępnienia wyczerpujących informacji o wszystkich wykonawcach i zamówieniach udzielanych w ramach zamówień publicznych, włącznie z przypadkami udzielania zamówień z wolnej ręki lub procedur ograniczonych;

100. zgadza się z konkluzją Trybunału, że instytucje Unii Europejskiej powinny ustanowić pojedyncze publiczne repozytorium informacji dotyczących odnośnych zamówień publicznych, aby umożliwić skuteczne monitorowanie ex post ich działalności związanej z zamówieniami publicznymi;

101. zwraca uwagę, że mimo wcześniejszych wezwań do poprawy usługi oferowane przez biuro podróży Parlamentu są niezadowalające, ponieważ ceny są stosunkowo wysokie, a biuru nie udało się wynegocjować umów z największymi liniami lotniczymi w celu zapewnienia niższych cen oraz większej elastyczności w organizacji podróży;

102. wzywa biuro podróży do aktywnych działań mających na celu oferowanie niższych cen bez względu na przewoźnika lotniczego; wnioskuje, aby biuro podróży wprowadziło proces przekazywania informacji zwrotnych (badania satysfakcji użytkownika) w celu określenia obszarów, w których należałoby szukać lepszych rozwiązań;

Dobrowolny fundusz emerytalny

103. zwraca uwagę, że szacunkowy deficyt aktuarialny dobrowolnego funduszu emerytalnego wzrósł do poziomu 276,8 mln EUR na koniec 2015 r.; ponadto zauważa, że na koniec 2015 r. wartość uwzględnianych aktywów netto wynosi 155,5 mln EUR, a wartość zobowiązań aktuarialnych wynosi 432,3 mln EUR;

104. przypomina, że te prognozowane przyszłe zobowiązania funduszu rozkładają się na okres kilkudziesięciu lat, ale zwraca przy tym uwagę, że łączna kwota wypłacona przez dobrowolny fundusz emerytalny w 2015 r. wyniosła 15,8 mln EUR;

105. zauważa, że sytuacja ta budzi obawy co do ewentualnego wyczerpania środków funduszu, a także zauważa, że Parlament jest gwarantem wypłaty świadczeń emerytalnych, w przypadku gdy Fundusz nie będzie w stanie wywiązać się ze swoich zobowiązań, i od momentu, gdy to nastąpi;

106. ponownie wzywa Prezydium do jak najszybszego dokonania oceny obecnej sytuacji funduszu emerytalnego;

107. odwołuje się do ust. 112 ubiegłorocznego sprawozdania w sprawie absolutorium (P8_TA-PROV(2016)0150), w którym apeluje się o dokonanie oceny bieżącej sytuacji funduszu emerytalnego; ubolewa, że taka ocena nie została jeszcze wydana;

108. przypomina, że w roku 2013 Trybunał Sprawiedliwości orzekł, iż decyzja o podwyższeniu wieku emerytalnego dla członków funduszu z 60 do 63 lat w celu niedopuszczenia do przedwczesnego wyczerpania kapitału i dostosowania tych warunków do nowego statutu posła do Parlamentu Europejskiego, była prawomocna;

109. zważywszy że krajowe fundusze emerytalne zazwyczaj winny spełniać ścisłe standardy i nie jest dopuszczalny żaden deficyt aktuarialny, a deficyt aktuarialny dobrowolnego funduszu emerytalnego obecnie wynosi 64 % wartości zobowiązań aktuarialnych, apeluje do sekretarza generalnego o przedstawienie Prezydium szczegółowego planu działania w celu wyeliminowania ryzyka przedwczesnego wyczerpania funduszu;

Inne tematy

110. ubolewa, że przy wyborze instytucji finansowych dokonywanym przez Parlament na potrzeby realizacji płatności i rozliczeń nie przywiązuje się wagi do polityki tych instytucji w zakresie odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw i apeluje do

sekretarza generalnego o dopilnowanie, by w przyszłości Parlamenty współpracował głównie z instytucjami finansowymi posiadającymi polityki inwestycyjne skoncentrowane na zrównoważeniu oraz innych aspektach odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw;

111. podkreśla, że w 2015 r. Parlament przetrzymywał średnio 106,25 mln EUR na rachunkach bankowych bez żadnego oprocentowania; zwraca się do sekretarza generalnego o sprawdzenie, czy konieczne jest utrzymywanie tak wysokiego poziomu płynności, a w szczególności wzywa sekretarza generalnego do poprawy zarządzania zasobami finansowymi w tym aspekcie, a także, jeśli będzie to możliwe, do znalezienia sposobów poprawy opłacalności takich depozytów;

DG ITEC

112. wyraża zadowolenie z wdrożenia strategicznych kierunków działania DG ITEC na lata 2014-2019; uważa, że wprowadza się wiele zmian w elektronicznym środowisku pracy posłów i personelu, ale następstwa tych zmian, w tym nowe możliwości, są raczej mało znane i powstają głównie wewnątrz DG ITEC; apeluje o ściślejszą współpracę pomiędzy DG ITEC i DG COMM w celu poprawy komunikacji wewnętrznej i zewnętrznej na temat wielu innowacji, które zostały lub wkrótce zostaną wdrożone;

113. rozumie starania DG ITEC dotyczące poprawy liczby wyników dla stron internetowych Parlamentu w wyszukiwarce Google; jest jednak zdania, że również korzystanie z wyszukiwarki w witrynie Parlamentu powinno prowadzić do sensownych wyników, aby użytkownicy, korzystając z portalu, faktycznie mogli szybko dotrzeć do odpowiednich stron; wyraża zaniepokojenie, że obecnie wyszukiwarka nie funkcjonuje prawidłowo, i zachęca sekretarza generalnego do znalezienia szybkiego rozwiązania tego utrzymującego się problemu;

114. z zaniepokojeniem zauważa, że pomimo że wydatki DG ITEC na zakup nowego sprzętu komputerowego wynoszą ponad 35 mln EUR rocznie, nie ma czytelnej polityki w zakresie zamówień zrównoważonych pod względem środowiskowym i społecznym, i zachęca sekretarza generalnego do opracowania planu działania w celu zapewnienia, by w przyszłości wszystkie zaproszenia do składania ofert zawierały kryteria wyboru sprzętu odnoszące się do aspektu środowiskowego oraz społecznego;

115. wzywa DG ITEC, aby dostosowano strony internetowe Parlamentu, tak aby dostępne były na urządzeniach przenośnych, ponieważ obecne strony nie mogą być uznane za kompatybilne z urządzeniami przenośnymi, choć większa część użytkowników wchodzi na strony Parlamentu i wyspecjalizowanych komisji parlamentarnych korzystając z iPadów i telefonów komórkowych; proponuje podjęcie takich czynności, które w sposób zauważalny i w rozsądnym terminie mogą poprawić dostępność stron na urządzeniach przenośnych;

116. uważa, że dla dobra sprawowania mandatu posłów drukarki powinny pozostać w ich biurach; zwraca uwagę, że tanie, niemarkowe tusze do drukarek mogą potencjalnie prowadzić do powstania niebezpiecznych poziomów emisji cząstek stałych oraz do uszczerbku na zdrowiu; apeluje zatem o podjęcie przez DG INLO oraz Dyrekcję Generalną ds. Infrastruktury i Logistyki (DG INLO) środków w celu promowania

zakupu drukarek ekologicznych oraz o zapewnienie, by stosowano wyłącznie oryginalne tusze;

117. zwraca uwagę, że w dniu 7 września 2015 r. Prezydium przyjęło politykę bezpieczeństwa systemów z dziedziny technologii informacyjnych i komunikacyjnej („polityka bezpieczeństwa ICT”); podkreśla, że w bieżącym kontekście globalnym zachodzi pilna potrzeba wdrożenia znacznie solidniejszej strategii bezpieczeństwa systemów ICT, która będzie w pełni obejmować zarządzanie ryzykiem związanym z cyberbezpieczeństwem; z zadowoleniem przyjmuje powołanie urzędnika ds. cyberbezpieczeństwa Parlamentu;

118. ponawia zawarty w swojej rezolucji w sprawie absolutorium za 2014 rok apel o utworzenie systemu szybkiego powiadamiania o zagrożeniach, który umożliwi DG ITEC, we współpracy z Dyrekcją Generalną ds. Ochrony i Bezpieczeństwa (DG SAFE), wysyłanie szybkich powiadomień SMS lub e-mailowych posłom oraz pracownikom, którzy wyrażą zgodę na umieszczenie ich danych kontaktowych na liście na potrzeby komunikacji w razie wystąpienia konkretnych sytuacji nadzwyczajnych;

119. pochwala DG ITEC za rozprowadzenie sieci Wi-Fi we wszystkich budynkach Parlamentu; zauważa jednak, że sieć Wi-Fi w sali obrad w Strasburgu jest zawodna, zwłaszcza podczas kiedy podczas sesji głosowania oraz kluczowych debat wielu posłów jednocześnie korzysta z połączenia Wi-Fi; wzywa sekretarza generalnego do podjęcia niezbędnych środków zaradczych w tym zakresie;

Dyrekcja Generalna ds. Polityki Zewnętrznej Unii Europejskiej

120. z zadowoleniem przyjmuje, że niektóre z publicznych posiedzeń delegacji międzyparlamentarnych są już retransmitowane za pomocą usługi „webstreamingu”; zwraca się do sekretarza generalnego o dalsze wzmacnianie i rozszerzanie zakresu tej usługi oraz zawartości witryn internetowych delegacji;

DG INLO

121. zwraca uwagę, że trwa przegląd średnioterminowej strategii dotyczącej nieruchomości z 2010 r.; apeluje o wydłużenie tej strategii, tak aby objęła ona perspektywę bardziej długoterminową oraz uwzględniła analizę prawdopodobnych skutków Brexitu;

122. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że począwszy od 2019 r. ulegnie zwiększeniu ilość przestrzeni biurowej dla posłów i ich asystentów w Strasburgu; apeluje do sekretarza generalnego o dopilnowanie – ponieważ póki co nie znaleziono rozwiązania polegającego na wprowadzeniu jednego miejsca pracy dla Parlamentu – by każdy asystent miał do dyspozycji minimalną liczbę metrów kwadratowych powierzchni biurowej zgodnie z obowiązującymi przepisami kodeksu pracy, jako że obecnie Parlament, umyślnie nie przestrzegając przepisów dotyczących minimalnej liczby metrów kwadratowych powierzchni biurowej, znajduje się w trudnym położeniu;

123. głęboko ubolewa nad faktem wszczęcia procedury wymiany mebli w biurach posłów i ich asystentów w Brukseli i zwraca się o natychmiastowe zatrzymanie tej procedury; stwierdza, że większość tych mebli jak najbardziej nadaje się do użytku i dobrze się

prezentuje i w związku z tym nie ma żadnego powodu, by je wymieniać; uważa, że zwykła informacja zwrotna od niektórych posłów, a nie ogólny sondaż, nie może być jedynym uzasadnieniem tej wymiany, równie nieodpowiednie są również argumenty podane przez organy administracji dotyczące kwestii gustu, mody czy przestarzałego stylu; meble należy wymieniać wyłącznie w pojedynczych przypadkach ze względu na widoczne zniszczenie, znaczne zużycie lub zagrożenie dla zdrowia w miejscu pracy, o charakterze szczegółowym lub ogólnym (jak na przykład możliwy rozwój i poprawa ergonomii foteli roboczych); w okresie kryzysu gospodarczego i wynikających z niego korekt budżetowych, który przechodzimy, tego rodzaju kwestie estetyczne mogłyby poważnie podważyć wiarygodność Parlamentu i posłów do niego, zwłaszcza w oczach obywateli i opinii publicznej;

124. zauważa, że zgodnie z decyzjami Prezydium z 2013 r. i 2015 r. w ramach nowych umów o usługi cateringowe nie przyznaje się żadnych bezpośrednich subsydiów z budżetu Parlamentu; jest jednak zaniepokojony, że niektóre usługi były oferowane po cenach wyższych niż ceny rynkowe w 2015 r.; odnosi się tu do usługi serwowania kawy podczas posiedzeń; zauważa, że w sierpniu 2016 r. dokonano przeglądu cen;

125. głęboko ubolewa nad arbitralnością, subiektywizmem i nieproporcjonalnym charakterem kryteriów, które zastosowano w procedurze zatrudniania kierowców w ramach internalizacji tej służby z przyczyn bezpieczeństwa wszczętej w 2016 r.; ubolewa nad tym, że w procedurze nie uwzględniono kompetencji i doświadczenia nabytego przez kierowców przez lata pracy w bezpośrednim kontakcie, zaufania posłów ani faktu, że pracownicy ci zostali pozbawieni pracy, a wielu z nich jest już w wieku, w którym trudno jest znaleźć zatrudnienie;

Dyrekcja Generalna ds. Tłumaczeń Ustnych i Konferencji (DG INTE)

126. jest zaniepokojony problematycznym przebiegiem dialogu społecznego pomiędzy DG INTE a przedstawicielami tłumaczy ustnych, który zainicjowano w styczniu 2014 r. i w ramach którego do tej pory nie osiągnięto porozumienia; apeluje do sekretarza generalnego o rozpoczęcie mediacji pomiędzy stronami w celu poprawy wzajemnego zrozumienia stanowisk stron oraz znalezienia rozwiązań możliwych do przyjęcia przez wszystkich;

127. wyraża zadowolenie z postępu, jaki został już osiągnięty w procesie modernizacji, którym objęto DG INTE, w szczególności w odniesieniu do zwiększenia dostępności tłumaczy ustnych, umiarkowanego wzrostu liczby godzin ich pracy i poprawy w zakresie rozkładu czasu pracy; zauważa, że metoda dokonywania obliczeń na potrzeby statystyk została wyraźnie określona i że wszystkie urlopy wypoczynkowe i zwolnienia chorobowe na przestrzeni roku zostały teraz wyłączone z obliczeń służących do określenia średniej liczby godzin spędzonych przez tłumacza w kabinie;

128. zwraca się do sekretarza generalnego o udzielenie informacji na temat środków, które zostały podjęte od momentu przyjęcia rezolucji w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu za rok 2014 w celu lepszego wykorzystania zasobów i poprawy wydajności w organizacji spotkań przez usprawnienie zarządzania konferencjami w Parlamencie;

DG SAFE

129. z zadowoleniem przyjmuje nieustanne wysiłki w celu zapewnienia bezpieczeństwa wewnątrz i wokół budynków Parlamentu; przyznaje, że z kwestią bezpieczeństwa w Parlamencie wiąże się konieczność osiągnięcia delikatnej równowagi pomiędzy zapewnieniem ochrony za pomocą licznych środków a wprowadzeniem zbyt rygorystycznego systemu ochrony, który spowalnia działania Parlamentu; nalega jednak na dalsze wzmacnianie systemu bezpieczeństwa i wzywa sekretarza generalnego do zapewnienia, aby pracownicy zostali odpowiednio przeszkoleni i byli zdolni do wykonywania swoich zadań w sposób profesjonalny, również w nagłych sytuacjach;

130. wzywa sekretarza generalnego do zapewnienia dalszej aktywnej współpracy, zarówno z innymi instytucjami unijnymi, jak i z władzami belgijskimi, francuskimi i luksemburskimi;

131. apeluje do DG ITEC i DG SAFE o wzmocnienie środków zapobiegających atakom hakerskim ze względu na zwiększone zagrożenie atakami cybernetycznymi w ostatnich miesiącach;

Parlament przyjazny środowisku

132. przypomina, że w dniu 19 kwietnia 2004 r. Prezydium zainicjowało w Parlamencie projekt systemu zarządzania środowiskowego (EMAS); zauważa, że w 2016 r. Prezydium przyjęło zmienioną politykę w zakresie środowiska, która podtrzymuje i potwierdza zobowiązanie Parlamentu do ciągłej poprawy stanu środowiska;

133. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie międzyinstytucjonalnego punktu informacyjnego dotyczącego zielonych zamówień publicznych, który musi zostać teraz w pełni wdrożony przez określenie jasnych celów w przedmiotowej dziedzinie oraz intensyfikację wysiłków w odniesieniu do wewnętrznych działań informacyjnych, promocji i skutecznego zarządzania w zakresie zielonych zamówień publicznych; podkreśla również, że usługodawcy będący podwykonawcami muszą w równym stopniu postępować zgodne z przepisami; w tym kontekście ubolewa nad wysokim wskaźnikiem wykorzystania plastikowych butelek, kubków, pojemników i opakowań w Parlamencie;

134. ma na uwadze, że Parlament zobowiązał się do zmniejszenia do 2020 r. emisji CO_2 o 30% na EPC względem poziomów z 2006 r. pochwala fakt, że w latach 2006–2015 ten wskaźnik emisji zmniejszył się średnio o ok. 24,3 %;

135. w związku z tym uznaje za sprawę najwyższej wagi, by Parlament wyznaczył sobie nowe, stanowiące większe wyzwanie cele ilościowe i by te cele były regularnie mierzone przez właściwe służby; zwraca w związku z tym uwagę na decyzję Prezydium z 2015 r. dotyczącą kompensowania emisji CO_2 Parlamentu, w tym emisji generowanych przez przeloty posłów pomiędzy państwami pochodzenia a miejscami pracy Parlamentu;

136. przypomina Parlamentowi o jego zobowiązaniu wynikającym z dyrektywy 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej, w którym stwierdza, że podejmie się on „bez uszczerbku dla obowiązujących przepisów budżetowych i przepisów dotyczących

zamówień – stosowania do budynków stanowiących ich własność i przez nie zajmowanych tych samych wymogów, co wymogi dotyczące budynków instytucji rządowych państw członkowskich na mocy art. 4 i 5” tej dyrektywy, w związku z dużym wyeksponowaniem budynków i wiodącą rolą, jaką Parlament powinien odgrywać w odniesieniu do charakterystyki energetycznej budynków; podkreśla pilną potrzebę postępowania zgodnie z tą deklaracją, także dla zachowania własnej wiarygodności w świetle trwającego przeglądu dyrektyw w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i efektywności energetycznej;

137. apeluje do Prezydium o przeanalizowanie mechanizmu zachęt do korzystania ze skutecznych środków transportu na potrzeby dojazdów w relacji praca-dom;

138. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Parlamentu dotyczącą wdrożenia kompleksowej polityki mającej na celu zmniejszenie marnotrawstwa żywności; wzywa Parlament do zapewnienia aktywnego zapobiegania marnotrawieniu żywności przez wszystkich dostawców usług gastronomicznych we wszystkich budynkach Parlamentu; wzywa Parlament do wspierania na większą skalę praktyki oddawania niesprzedanej żywności na cele charytatywne;

139. zakłada, że dzięki wprowadzeniu wydajnego systemu rezerwacji sal obrad oraz rejestru pomieszczeń, może zostać uwolniony znaczny potencjał w zakresie kosztów oraz wysiłków Parlamentu na rzecz ochrony środowiska, apeluje również do sekretarza generalnego o intensyfikację stosownych rozważań;

Grupy polityczne (pozycja budżetowa 4 0 0)

140. odnotowuje, że w 2015 r. środki z pozycji budżetowej 4 0 0 przyznane grupom politycznym i posłom niezrzeszonym zostały wykorzystane w sposób przedstawiony poniżej:

Grupa	2015					2014**				
	Roczne środki	Środki własne i środki przeniesione	Wydatki	Wskaźnik wykorzystania rocznych środków	Środki przeniesione na następny okres	Roczne środki	Środki własne i środki przeniesione	Wydatki	Wskaźnik wykorzystania rocznych środków	Środki przeniesione na następny okres (2011 r.)
PPE	17 440	10 198	17 101	98,06 %	8 720	19 919	7 908	17 796	89,34 %	9 960
S&D	15 256	5 748	15 379	100,81 %	5 625	15 619	4 653	14 850	95,07 %	5 422
ECR	5 959	1 614	5 065	84,99 %	2 509	5 014	1 060	4 476	105,43 %	1 598
ALDE	5 692	2 517	5 865	103,03 %	2 344	6 214	1 774	5 491	88,35 %	2 498
GUE/NGL	4 305	1 256	3 832	89,02 %	1 729	3 527	417	2 689	76,62 %	1 255
Verts/ALE	4 153	1 293	3 890	93,67 %	1 556	4 292	1 389	4 396	88,41 %	1 287
EFDD	3 843	1 643	3 629	94,45 %	1 856	3 231	1 142	2 708	88,83 %	1 615
ENF	1 587	0	827	52,09 %	760					
Posłowie niezrzeszeni	1 627	533	1 001	61,51 %	214	1 991	441	1 281	64,32 %	533
Ogółem	**59 860**	**24 803**	**56 588**	94,53 %	**25 312**	**59 807**	**18 784**	**53 687**	89,76 %	**24 168**

* *wszystkie kwoty w tysiącach EUR*

** *W roku 2014 były dwa okresy rozliczeniowe z uwagi na wybory parlamentarne w maju 2014 r. Dane liczbowe za rok 2014 w tabeli przedstawiają wartości skonsolidowane.*

141. przypomina, że w swoim rocznym sprawozdaniu Trybunał zalecił, by Parlament „przeprowadził przegląd istniejących ram kontroli wykorzystania środków budżetowych przydzielonych grupom politycznym, a ponadto zapewnił lepsze wytyczne poprzez ściślejsze monitorowanie stosowania przez grupy polityczne zasad zatwierdzania i rozliczania wydatków oraz zasad dotyczących procedur zamówień”;

Europejskie partie polityczne i europejskie fundacje polityczne

142. odnotowuje, że w 2015 r. środki z pozycji budżetowej 4 0 2 zostały wykorzystane w następujący sposób[1]:

Partia	Skrót	Zasoby własne	Dotacja z PE	Dochody ogółem	Dotacje z PE w % kwalifikowalnych wydatków (nie więcej niż 85 %)	Nadwyżka dochodów (przesunięcie do rezerw) lub strata
Europejska Partia Ludowa	PPE	1 926	8 053	12 241	85 %	363
Partia Europejskich Socjalistów	PES	1 246	5 828	8 024	85 %	40
Porozumienie Liberałów i Demokratów na rzecz Europy	ALDE	561	2 093	2 789	85 %	90
Europejska Partia Zielonych	EPZ	480	1 666	2 245	85 %	83
Sojusz Europejskich Konserwatystów i Reformatorów	AECR	395	1 952	2 401	85 %	8
Europejska Partia Lewicy	EL	372	1 484	2 044	85 %	71
Europejska Partia Demokratyczna	EDP/PDE	120	457	577	85 %	0
Demokraci UE	EUD	55	292	370	85 %	3
Wolne Przymierze Europejskie	ALE	127	636	845	85 %	0
Europejski Chrześcijański	ECPM	87	461	560	85 %	4

[1] *Uwagi:*
wszystkie kwoty w tysiącach EUR
Uwaga (1) : Dochody ogółem zawierają przeniesienia z roku poprzedniego zgodnie z art. 125 ust. 6 rozporządzenia finansowego

Ruch Polityczny						
Europejskie Przymierze na rzecz Wolności	EAF	94	494	588	85 %	7
Sojusz Europejskich Ruchów Narodowych	AENM	53	292	399	85 %	0
Ruch na rzecz Europy Narodów i Wolności	MENF	161	401	562	85 %	0
Sojusz na rzecz Demokracji Bezpośredniej w Europie	ADDE	250	821	1.070	85 %	-403
Ruch na rzecz Europy Wolności i Demokracji	MELD	91	44	226	85 %	-208
Ogółem		**6 017**	**24 974**	**34 943**	**85 %**	**59**
(*) wszystkie kwoty w tysiącach EUR						

143. zauważa, że w 2015 r. środki z pozycji budżetowej 4 0 3 zostały wykorzystane w sposób przedstawiony poniżej1:

Fundacja	Skrót	Związek z partią	System zasobów własnych *	Dotacja z PE	Dochody ogółem	Dotacje z PE w % kwalifikowalnych wydatków (nie więcej niż 85 %)
Ośrodek Studiów Europejskich Wilfried Martens	WMCES	PPE	949	4 725	5 674	85 %
Fundacja Studiów Europejskich i Postępu	FEPS	PES	847	3 848	4 695	85 %
Europejskie Forum Liberalne	ELF	ALDE	183	880	1 063	85 %

[1] *Uwagi:*
wszystkie kwoty w tysiącach EUR

Europejska Fundacja Zielonych	GEF	EPZ	163	914	1 077	85 %
Ugrupowanie Transform Europe	TE	EL	159	847	1 066	85 %
Instytut Europejskich Demokratów	IED	PDE	47	284	331	85 %
Centrum Maurits Coppieters	CMC	ALE	57	241	298	85 %
Nowy Kierunek – Fundacja na rzecz Reformy w Europie	ND	AECR	323	1 100	1 423	85 %
Europejska Fundacja na rzecz Wolności	EFF	EAF	47	268	315	85 %
Organizacja na rzecz Europejskiej Współpracy Międzypaństwowej	OEIC	EUD	33	132	165	85 %
Chrześcijańska Fundacja Polityczna na rzecz Europy	CPFE	ECPM	51	267	318	85 %
Fundacja na rzecz Europy Wolności i Demokracji	FELD	MELD	50	248	298	85 %
Instytut na rzecz Demokracji Bezpośredniej w Europie	IDDE	ADDE	144	673	817	85 %
Europejska Tożsamość i Tradycje	EIT	AENM	32	169	201	85 %
Ogółem			**3 085**	**14 596**	**17 681**	**85 %**
(*) wszystkie kwoty w tysiącach EUR						

144. z niepokojem zauważa, że w przypadkach Sojuszu na rzecz Demokracji Bezpośredniej w Europie, Ruchu na rzecz Europy Wolności i Demokracji, Inicjatywy na rzecz Demokracji Bezpośredniej w Europie oraz Fundacji na rzecz Europy Wolności i Demokracji stwierdzono poważne nieprawidłowości związane z zabronionym finansowaniem bezpośrednim oraz pośrednim partii krajowych oraz z dotacjami;

145. niepokoi się zagrożeniem, jakie stanowią tego rodzaju nieprawidłowości dla reputacji Parlamentu, i jest przekonany o konieczności podjęcia szybkich i skutecznych działań w celu zaradzenia oraz zapobieżenia podobnym nieprawidłowościom w przyszłości;

146. ma świadomość, że przepisy nowych rozporządzeń, tj. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1141/2014 z dnia 22 października 2014 r.[1] i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1142/2014 z dnia 22 października 2014 r.[2], będą mieć wpływ na kształt finansowania europejskich partii i fundacji politycznych w roku budżetowym 2018 r. oraz zdaje sobie sprawę z istotnej roli nowo powstałego organu ds. europejskich partii i fundacji politycznych, jak również z doniosłości trwających dyskusji w Prezydium na temat propozycji sekretarza generalnego dotyczących rozwiązania kwestii nierozwiązanych unormowaniami wspomnianych rozporządzeń; wzywa audytora wewnętrznego Parlamentu do sporządzenia nowego sprawozdania z audytu w sprawie finansowania europejskich partii politycznych i fundacji jak najszybciej po wejściu w życie nowego rozporządzenia;

147. jest zdania, że należy zbadać działanie obecnego systemu kontroli wewnętrznych i zewnętrznych pod kątem niedociągnięć w celu uniknięcia poważnych nieprawidłowości; odnotowuje oświadczenia zewnętrznego księgowego EY, że jego audyty miały na celu uzyskanie wystarczającej pewności, że sprawozdania roczne są wolne od istotnych błędów, że podmiot działał zgodnie z przepisami i regulaminami oraz że audyt obejmuje zbadanie próbki dokumentacji dowodowej na poparcie opinii; odnotowuje ponadto, że badania nie obejmują dochodzeń dotyczących oświadczeń i dokumentów mających zawierać nieprawidłowości, a w związku z tym dostarczają jedynie ograniczonego wglądu w kontrolowaną działalność finansową;

148. odnotowuje ograniczone zasoby ludzkie (w istocie 2 ekwiwalenty pełnego czasu pracy) w DG FINS zajmujące się sprawdzaniem rozliczeń europejskich partii i fundacji politycznych; jest głęboko przekonany, że zważywszy na wysokie ryzyko utraty reputacji, można by przeznaczyć więcej zasobów na to działanie;

149. apeluje do Prezydium, o ile pozwala na to zasada poufności, o ułatwienie dostępu do dokumentów źródłowych zawartych w końcowych sprawozdaniach europejskich partii i fundacji politycznych, a w szczególności sprawozdań finansowych i sprawozdań z audytów;

150. zwraca się do nowo utworzonego organu do przedłożenie Parlamentowi sprawozdania z postępów po upływie pierwszego roku działalności, tj. roku 2017; apeluje do sekretarza generalnego do dopilnowanie, by organ miał do dyspozycji wszelkie wymagane zasoby na potrzeby wykonywania powierzonych mu zadań;

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1141/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie statusu i finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych, Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 1.

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1142/2014 z dnia 22 października 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 w odniesieniu do finansowania europejskich partii politycznych, Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 28.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU SPRAWOZDANIA W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ

Data przyjęcia	22.3.2017
Wynik głosowania końcowego	+: 23 –: 5 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Inés Ayala Sender, Dennis de Jong, Tamás Deutsch, Martina Dlabajová, Luke Ming Flanagan, Ingeborg Gräßle, Cătălin Sorin Ivan, Jean-François Jalkh, Bogusław Liberadzki, Monica Macovei, Notis Marias, Georgi Pirinski, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Petri Sarvamaa, Claudia Schmidt, Bart Staes, Hannu Takkula, Derek Vaughan, Joachim Zeller
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Gerben-Jan Gerbrandy, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Julia Pitera, Patricija Šulin
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Raymond Finch, Jens Geier, Piernicola Pedicini, Janusz Zemke

GŁOSOWANIE KOŃCOWE IMIENNE
W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ

23	+
ALDE	Martina Dlabajová, Gerben-Jan Gerbrandy, Hannu Takkula
ECR	Monica Macovei
GUE/NGL	Luke Ming Flanagan, Dennis de Jong
PPE	Tamás Deutsch, Ingeborg Gräßle, Julia Pitera, Petri Sarvamaa, Claudia Schmidt, Patricija Šulin, Joachim Zeller
S&D	Inés Ayala Sender, Jens Geier, Cătălin Sorin Ivan, Karin Kadenbach, Bogusław Liberadzki, Georgi Pirinski, Derek Vaughan, Janusz Zemke
VERTS/ALE	Benedek Jávor, Bart Staes

5	-
ECR	Notis Marias
EFDD	Raymond Finch, Piernicola Pedicini
ENF	Jean-François Jalkh
PPE	José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra

0	0

Objaśnienia używanych znaków:
+ : za przyjęciem
- : przeciw
0 : wstrzymało się